

LBRIS

We know
books

MIRELA CLAUDIA DRACINSCHI

**PROFESORUL
MODELATOR DE DESTINE**

Un parcurs de reflecție, profesie și sens

INSTITUTUL EUROPEAN
2025

Cuprins

Prefață / 9

Crezul: reflecția asupra vieții / 13

Geneza: de la ou fecundat la tumult adolescentin / 33

Inițierea: imersarea în profesorat / 73

Experimentarea: constructul profesional / 127

Înțelepciunea și moștenirea: enciclopedia ființei / 151

**CREZUL:
REFLECȚIA ASUPRA VIETII**

Care e propriul tău Crez?

Creează-l acum. Cum va suna el? Fă un prim exercițiu de contemplație. Chiar școlăresc, chiar stângaci, chiar superficial. E un exercițiu extrem de necesar ca să poți crea repere ale devenirii tale. Cum arată el acum, în momentul citirii cărții? Scrie aici. Iar dacă spațiul nu îți ajunge, mută-te pe o altă foaie de hârtie sau în spațiul infinit al Conștiinței tale.

STOP REFLECȚIE: Oprește-te din citit și transpune pe hârtie rezumatul reflecției tale!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

By Sandra

Când a fost ultima dată când te-ai trezit într-o bună dimineață și ai decis că va fi prima zi din viitorul tău fabulos?

Când a fost ultima dată când te-ai trezit și în acea clipă confuză, te-ai uitat la costumul transparent al personalității ce stătea frumos aranjat pe scaun și ai decis: „Nu, nu azi. Azi voi fi nimeni. Doar pentru că vreau să văd cum e”.

Și cum e să te trezești în fiecare dimineață și să știi că porți responsabilitatea propriei tale deveniri și, în cascadă, responsabilitatea devenirii generațiilor următoare? Dar doar în această ordine. În ordinea asumării de a te cuceri în primul rând pe tine pentru a putea inspira prin fiecare fibră a solidității corpului și prin fiecare frecvență și vibrație a spiritului, cucerirea celor care se află în responsabilitatea ta.

Și de ce ar fi responsabilitatea ta mai mare decât a altora? Pentru un motiv simplu: că puterea ta de transformare în orice direcție (pozitivă sau negativă, în termeni duali) este relevantă cel puțin în termeni cantitativi. Fă un calcul simplu. Ca profesor de învățământ preșcolar și primar, interacționezi în medie, cu 20-30 de copii, timp de mai multe ore pe zi, timp de mai mulți ani. Ca profesor de ciclul gimnazial și liceal, interacționezi cam cu 8 clase a câte 20-30 elevi, o dată pe săptămână, timp de aproximativ patru ani? Și măsoară acest număr semnificativ de ore în clipe de inspirație de tip AHA, în clipe de reflecție, în clipe de înțelegere, ca o lumină revărsată peste un întuneric al ignoranței, în clipe de urlet interior: EU POT.

STOP REFLECȚIE: Oprește-te din citit și transpune pe hârtie rezumatul reflecției tale!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ai resimțit vreodată copleșitor presiunea socială, mai mult sau mai puțin exprimată fie în conflictele școlare, fie, la extremă cealaltă, în premiile acordate de autorități în evenimente publice? Ai simți că întreaga responsabilitate a devenirii fiecărui elev aflat vreodată în clasa ta precum și a tuturor generațiilor convertite în progresul unei societăți întregi, stă pe umerii tăi?

Te-a apăsător vreodată acest aspect? Te-ai simțit vreodată ca un impostor, știind că ești într-un conflict interior între așteptările încărcate de perfecționism ale societății și umila ființă umană, cu zbatările proprii, cu frământările zilnice, cu neputința parțială în raport cu cerințele sistemului? Ai simțit vreodată că nu ești tu însuși atunci când translezi după interesul personal de moment între **protectorul/ salvatorul** absolut al tuturor copiilor (și Ego-ul tău se hrănește cu această iluzie a atotfăcătorului) și **responsabilul**, bun de tras la răspundere pentru evoluția umanității?

Ai trăit vreodată sentimentul de autosuficiență în raport cu ceea ce ești și ceea ce știi să faci în actul didactic? Te-ai simțit vreodată „special” că doar tu poți face asta, că doar tu ai „har” pentru această profesie?

Ce sunt toate aceste constructe identificate și interogate de tine mai sus? Oare nu sunt limitări ale minții, stagnantă într-o realitate pe care vrea să o prezerve căci crede că, dacă se vor dizolva, se va pierde pe sine? Și oare cum vrea ea să facă aceasta, când nimic nu este stagnant în Viață, când totul e curgere?

STOP REFLECȚIE: Oprește-te din citit și transpune pe hârtie rezumatul reflecției tale!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Dacă ai simțit toate aceste arderi interioare, înseamnă că ești pe calea cea bună, căci îți dau o veste care te va elibera din toate chingile auto-impuse ale unei societăți structurate pe rușine și vinovăție. Te și eliberez și te și dau jos de pe propriul pedestal. **Nu ești responsabil pentru nimeni și nimic; nu ai nicio datorie (de onoare sau nu) față de nimeni și nimic.** Nu ai nicio misiune personală, legată de steaua sub care te-ai născut, față de devenirea celorlalți.

CI DOAR FAȚĂ DE PROPRIA TA DEVENIRE.

Fără a interioriza această realitate, nu ai nicio șansă reală, de a produce o schimbare în lume sau în ceilalți, ci vei trăi doar în condiționări înrobitoare ale sufletului. Când tu vei fi fiind deja, în calitatea ta de om sau de profesor, conștient de tot ceea ce ești și ce faci, cu o transparență pe care nu ai mai experimentat-o niciodată, vei putea de fapt să invoci transparența din ceilalți: copiii, părinți, colegi, familie, autorități deopotrivă.

Gândește-te la această carte ca la un ghid inițiativ de autotransformare pentru ca, în fiecare clipă a vieții tale ulterioare, să dobândești o înțelegere și o procedură, ambele perfecționabile, de trăire complet conștientă și nu una la latitudinea celorlalți. Uneori, obișnuiam să întreb în diverse contexte de călăuzire a celorlalți și de devenire a mea: „Viața te trăiește? Sau tu o trăiești pe ea? Răspunde la această întrebare în mod sincer, în mod real. Și oprește-te din citit acum. Pentru că nu este o altă clipă mai prețioasă ca Acum.

Acum să te întrebi: **Viața mă trăiește sau eu o trăiesc pe ea?**

STOP REFLECȚIE: Oprește-te din citit și transpune pe hârtie rezumatul reflecției tale!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Fă de multe ori aceasta, de infinite ori. Până la epuizare. Până la epuizarea minții conștiente. Până când mintea conștientă se va epuiza pe sine în întrebare și ceva mai mareț decât ea (și care ești tot tu) îți va răspunde. Și poate că acel răspuns va dura sau va produce disconfort sau dezamăgire sau disperare. Un răspuns care era necesar să fie generat din acel resort profund, iar dacă nu există încă, va permite acelui resort profund să se nască. În fapt, el nu se naște decât pentru percepția noastră singulară în acea secundă. El este și a fost dintotdeauna acolo, așteptând să îi dăm atenție. Să îl naștem prin atenția acordată asupra lui. Așa cum toate lucrurile se nasc în realitatea noastră atunci când noi le acordăm atenție.

Și dacă acum îți este mai clar cine pe cine viețuiește, cred că poți creiona sub forma unei schițe sau de ce nu, picta sub forma unei opere de artă propria ta perspectivă asupra vieții. Ce sens și direcție îi dai? Care rolul e tău în manifestarea ei? Ce valori se împletesc în trăirea ei?

Care e arhitectonica concepției tale privitoare la VIAȚĂ?

STOP REFLECȚIE: Oprește-te din citit și transpune pe hârtie rezumatul reflecției tale!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Desigur că spațiul alocat aici cu siguranță e prea mic pentru a putea expune un subiect atât de complex, însă ai ocazia unui start al unei ideologii personale sau al unui stop pe pauza de contemplație. Oricum ar fi, poți continua pe altă foaie de hârtie sau poți schița prin cuvinte cheie un început al acestei sondări în ceea ce te definește ca ființă.

Am făcut și eu adeseori acest exercițiu de contemplație și am avut surpriza constatării că această arhitectonică e, în același timp fluidă, pe cât de stabilă e. Elementele ei fundamentale au existat dintotdeauna în nucleul personalității mele, altele au fost adăugate pe parcursul rafinării valorice consecutive experiențelor din viața personală și profesională și cunoașterii acumulate. Pentru a avea o perspectivă de comparație, fac vizibilă înțelegerea mea de până acum, într-un sens rezumativ, sub forma unei triade personale, pe care o voi explicita din rolul de profesor, evident suprapus peste cel uman.

